

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/35/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200330
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200330.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., právne zastúpený Mgr. Dankou Várhaníkovou, advokátkou, Súľov č. 47, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o úrazovú rentu, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/111/2013-24 zo dňa 04.06.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/111/2013-24 zo dňa 4. júna 2013 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

I.

Konanie na prvostupňovom súde

Napadnutým uznesením č. k. 25Sd/111/2013-24 zo dňa 04.06.2013 Krajský súd v Žiline prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), až do právoplatného ukončenia konania o dovolaní proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/130/2012 zo dňa 20.12.2012. V odôvodnení uviedol, že nakoľko odporca musí rozhodnúť o priznaní nároku navrhovateľa na úrazovú rentu v závislosti od sumy náhrady straty na zárobku pri uznaní čiastočnej invalidity, ktorá patrila navrhovateľovi k 31.12.2003 a táto otázka bola riešená v rozhodnutí Okresného súdu Žilina č. k. 4C/251/2009-344 zo dňa 21.10.2011 a následne v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/130/2012 zo dňa 20.12.2012, ktoré bolo napadnuté dovolaním, krajský súd konanie prerušil až do právoplatného ukončenia tohto dovolacieho konania.

II.

Odvolanie navrhovateľa

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, nakoľko sa krajský súd doposiaľ nezaoberal rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2So/102/2006 zo dňa 28.11.2007

a preto bolo prerušenie konania predčasné. Navrhovateľ uviedol, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je pre krajský súd záväzný a odporca podaním určovacej žaloby tento rozsudok obišiel.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

III.

Právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) o. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p.), dospel jednomysle k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Z priloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že navrhovateľ utrpel dňa 29.05.1986 pracovný úraz. Preberacím protokolom prevzal odporca podľa § 272 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) od správcu konkurznej podstaty Váhostav, a. s., Žilina, ktorý bol zamestnávateľom navrhovateľa, výplatu plnení z titulu jeho zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze. Odporca následne zistil, že bývalý zamestnávateľ vyplácal navrhovateľovi náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti v nesprávnej výške, na základe čoho v rozhodnutí č. 22-909/2005-693 zo dňa 28.02.2005, ktorým valorizoval výšku úrazovej renty podľa § 293b zákona o sociálnom poistení, vychádzal z výšky, ktorú sám vyrátal ako správnu. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 11Sp/12/2005-26 zo dňa 19.01.2006 toto rozhodnutie odporcu potvrdil; Najvyšší súd Slovenskej republiky však rozsudok krajského súdu zmenil, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rozsudku sp. zn. 2So/102/2006 zo dňa 28.11.2007 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že z § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že v prípade vyplácania náhrady za stratu na zárobku k 31.12.2003 a nároku na jej výplatu aj po tomto dni sa úrazová renta vypláca v sume, v akej patrila do 31.12.2003 a pokiaľ sa hovorí o „sume, v akej patrila do 31.12.2003“, je potrebné za túto sumu považovať sumu, v akej bola náhrada za stratu na zárobku vyplácaná a teda v akej patrila k 31.12.2003, lebo výška náhrady k 31.12.2003 nebola medzi navrhovateľom a jeho zamestnávateľom sporná. Odporca bol preto povinný prevziať výplatu úrazovej renty vo výške, v akej bola náhrada vyplácaná k 31.12.2003, keďže zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení nevyplýva odporcovi oprávnenie prepočítať výšku náhrady za stratu na zárobku vyplácanú k 31.12.2003 a úrazovú rentu vyplácať od 01.01.2004 v nižšej sume ako bola vyplácaná. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej uviedol, že prepočítavanie je vlastne rozhodovaním o výške dávky pred 01.01.2004 a na také rozhodnutie odporca nie je oprávnený.

Odporca následne podal na Okresný súd Žilina žalobu o určenie sumy náhrady straty na zárobku pri uznaní čiastočnej invalidity, ktorá patrila navrhovateľovi ku dňu 31.12.2003. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 4C/251/2009-344 zo dňa 21.10.2011 určil, že navrhovateľovi patrila k 31.12.2003 od Považská stavebná spoločnosť, a.s. „v konkurze“ a jeho právnych predchodcov z titulu pracovného úrazu zo dňa 29.05.1986 suma náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti a pri uznaní čiastočnej invalidity vo výške 208,59 Eur (6.284,- Sk) v hrubej mzde. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 9Co/130/2012 zo dňa 20.12.2012 rozsudok okresného súdu potvrdil.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/130/2012 zo dňa 20.12.2012 podal navrhovateľ dňa 02.04.2013 dovolanie; vec je vedená na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Cdo/138/2013.

Napadnutým uznesením č. k. 25Sd/111/2013-24 zo dňa 04.06.2013 krajský súd prerušil konanie až do

právoplatného ukončenia konania o dovolaní.

V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2So/102/2006 zo dňa 28.11.2007, na ktorý sa odvolával aj navrhovateľ, Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že odporca nie je oprávnený prepočítať výšku úrazovej renty, ktorú prevzal podľa § 272 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Odporca preto postupoval podľa § 80 písm. c/ O. s. p. a podal na okresný súd určovaciu žalobu o určenie sumy náhrady straty na zárobku pri uznaní čiastočnej invalidity, ktorá patrila navrhovateľovi k 31.12.2003. Tento postup odporcu a následné rozhodnutie okresného a krajského súdu v tejto veci neboli v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2So/102/2006 zo dňa 28.11.2007 a vzhľadom na podané dovolanie v tejto veci krajský súd správne konanie sp. zn. 25Sd/111/2013 prerušil až do konečného vyriešenia otázky sumy náhrady straty na zárobku pri uznaní čiastočnej invalidity, ktorá patrila navrhovateľovi k 31.12.2003, keďže ide o predbežnú otázku, od ktorej závisí rozhodovanie v konaní sp. zn. 25Sd/111/2013 o priznaní nároku navrhovateľa na úrazovú rentu.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/111/2013-24 zo dňa 04.06.2013 potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.